

Г. Б. 6
241

Хумано Друштво „Ротква“ у Београду

ОСНОВАНО 1909. ГОД.

Ресторан „Касина“—Теразије. Телефон 35-25

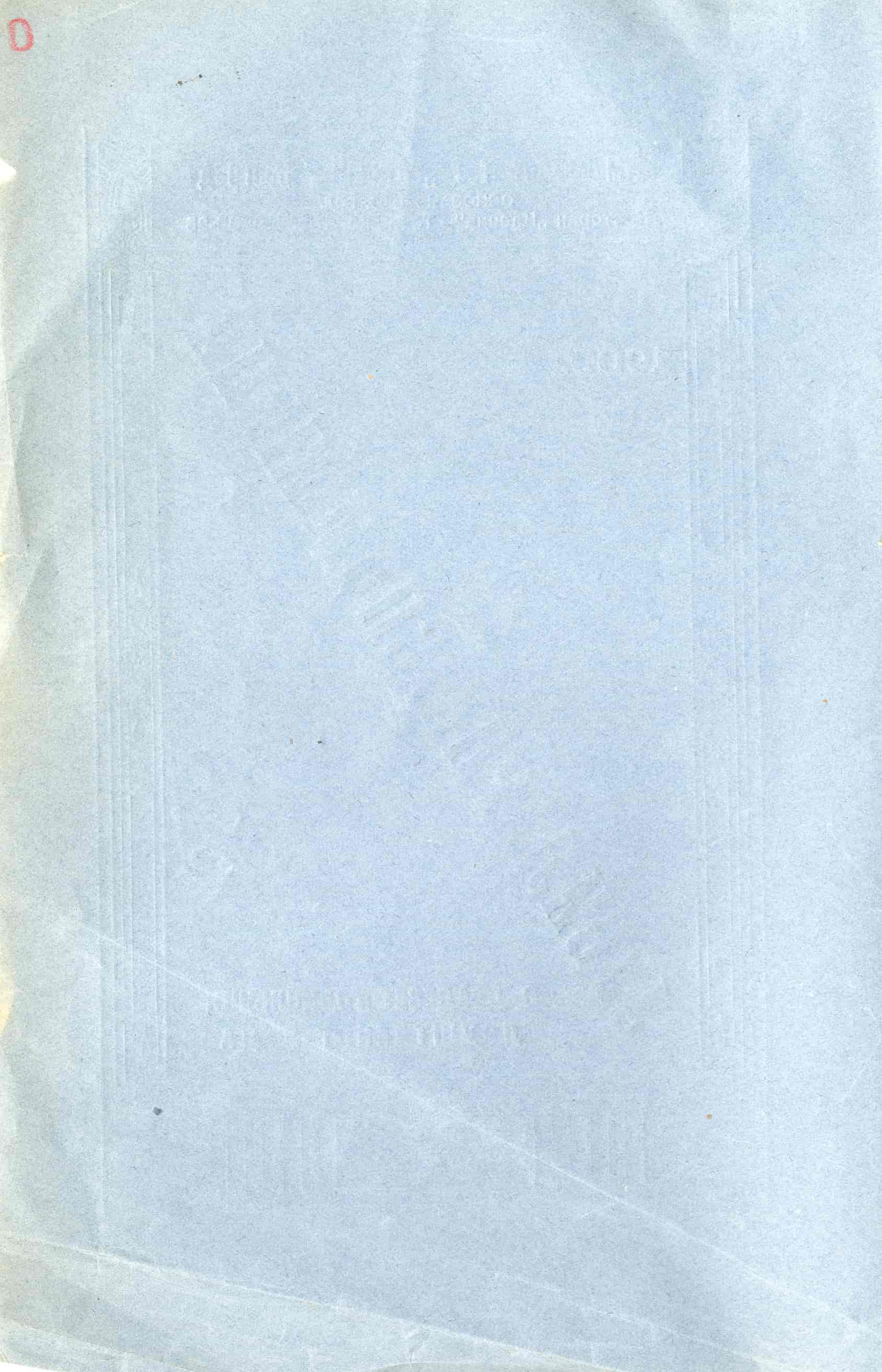
1909.

ЈУБИЛАРНА СПОМЕНИЦА

1929.

О ДВАДЕСЕТОГОДИШЊИЦИ
ДРУШТВЕНОГ РАДА

БЕОГРАД

10-2 16655628

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И. Бр. 45252

Г. Б. 6
241

Хумано Друштво „Ротква“ у Београду

ОСНОВАНО 1909. ГОД.

Ресторан „Касина“—Теразије. Телефон 35-25

1909.

ЈУБИЛАРНА СПОМЕНИЦА

1929.

О ДВАДЕСЕТОГОДИШЊИЦИ
ДРУШТВЕНОГ РАДА

БЕОГРАД

БЕОГРАД

Штампарија „Св. Сава“ М. Сладековића, Бранкова 16. — Телефон 249,
1929.

ЈУБИЛАРНА
СПОМЕНИЦА

ДВАДЕСЕТОГОДИШЊИЦЕ РАДА
ХУМАНОГ ДРУШТВА „РОТКВА“ У БЕОГРАДУ

1909—1929.

*Најслађе и најређе уживање то је:
уживаши у вршењу добрих дела.*

Ево навршило се равно двадесет година како ово наше малено друштво ради у свима благотворним правцима. Свесни данашњице чланови овог маленог Хуманог Друштва „Ротква“ могу дигнуте главе погледати у прошлост и са поносом сваком рећи, да то није мален рад, но да се је ипак радило и доста урадило. Да ли то могу рећи многа друштва и многи појединци, који су били у далеко бољим приликама од нас и располагали свим могућим сретствима потребним за извођење овог посла?!

Желети је, да је одговор позитиван; али у колико није позитиван, чланови нашега друштва препоручују свима и свакоме, да је сада најпогоднији моменат, да приватна иницијатива учини много, а поље за рад и опште потребе огромни су.

Нарочито се препоручује колективна колаборација свих друштава и корпорација, која поред израђених правила и конституисаних управа имају: добру вољу и љубав према Краљу, Отаџбини и ближњима, јер се само са тим особинама може замислити један озбиљнији рад на препорођају нашег народа. (Овде не заборавити да прво треба себе препородити, а затим ступити у акцију и препорађати другог).

Рад нашега друштва за ових двадесет година може се поделити у три радна периода, и то:

I Од оснивања до ратова.

II Ратови и учешће у њима, и

III Од ослобођења и уједињења до данас.

Да би смо у кратким потезима изнели свој рад и обавестили јавност, а поглавито своје пријатеље и сараднике на

хуманом, културном, просветном и националном пољу, ми ево то чинимо и молимо, да нам се не замери, јер се, с обзиром на све што је око нас било и битисало, а поглавито на свеопште кризе, није ни могло више учинити. Може бити да је се могло боље учинити, али више не.

І. ПЕРИОД.

(Од оснивања до ратова 1912. год., или боље рећи од анексије Босне и Херцеговине, па до Српско-Турског рата 1912. год. са кратким радом у 1913. год. до Европског рата 1914. год.).

У току 1909. год. једно малено друштванце састављено од београдских грађана разних професија редовно је посећивало кафану „Америка“, да, одмарајући се после свакодневног рада, прибаве себи задовољство и разонођење, мењајући мисли и третирајући актуелна питања појединаца и нас свију. Неоспорно да шале и вицеви нису изостајали што је утицало, да се ладни шприцери и пиво уз облигатно мезе роткву више трошили.

Баш зато што им је била ротква обавезно мезе, која их је већ ваздан чекала сервирана на столу, решили су, да том друштванцу даду име „Ротква“.

Пошто су већ добивши име постали као чланови једне установе дали су јој и циљ: *ширење дружељубља и љубави према Отаџбини*. Ово у толико више јер, тек што је минуло време анексије Босне и Херцеговине, имађаху често као госте омладинце из Босне, Херцеговине и Војводине.

Кад је већ реч о гостима омладинцима из Босне и Херцеговине ваља напоменути само једну епизоду, која може корисно да послужи као поређење начина живота предратне омладине са начином живота поратне омладине:

Једне вечери крајем 1913. год. беше разлог да се поседи мало дуже, јер беху у нашој средини славом овенчани хероји нашега доба пок. Гаврило Принцип, Ристо Милићевић, Чабриновић и др. „Промену смо локал“, што би се рекло и пређосмо у једну од мањих гостионица на Зеленом Венцу. Веселу не беше краја. Сво то весеље беше прожето патриотизмом и то оним ретким нама Словенима урођеним патриотизмом. Ако се певало — то су биле само националне песме; ако се држаху здравице — само у националном смислу из којих су севале искре

и варнице у интенцијама данашњег јединства; а ако се пак дискутовало — сво је време проведено скоро у том правцу.

Као најбољи доказ како је та идеална предратна омладина проводила своје ноћи, које су за нас стварно биле свитање и зора, довољно је напоменути епилог тога вечера — те ноћи. При поласку гостионичар — јужносрбијанац, — који је за сво време седео у друштву са нама и служио нас, упитан за збир суме коју имамо да платимо, одговорио је: „Ајде де, дом да си идете и да будете живи и сретни; 'ће плати тој неко други“ ...

Да, то је било тада — пре ратова!

Није нам намера овде да осудимо нашу данашњу омладину, јер је под другим приликама одгајена, а још у горим приликама живи. Оно пак што код данашње омладине није на месту, може се приписати само нама старијима, јер смо ми стварно криви, зато што су они, може бити, скренули другим путем, а нисмо се трудили, да одмах тој нашој драгој омладини, и то одмах по ослобођењу, покажемо прави пут и прави циљ живота и рада савремене Југословенске омладине.

Но, уздајући се у нашу расну и здраву омладину и ово најпогодније време за препорођај, уверени смо, да ће ускоро идеја духовног јединства триумфовати.

II. ПЕРИОД.

Ратови и учешће у њима.

Тако је све ишло са малим изменама, а вазда повољним резултатима све до 1912. год. када се је морало одазвати позиву Отаџбине: за крст часни и слободу златну.

1913. год. друштво је обновљено и продужило свој рад. У том међувремену један од чланова (Јов. Ст. Максимовић) буде премештен у Лесковац и међу првим дужностима, које је имао да спроведе тамо, била је та, да тамо — у Лесковцу — оснује филијалу друштва „Ротква“. Ова филијала имала је тесну сарадњу са својом централом и радила врло живо на циљу и друштвеној идеји.

1914. год. када је објављена мобилизација, све се је живо морало одазвати своме позиву, те је сасвим разумљиво, да је друштво престало теоретисати, но је ревносно приступило на

реализовању својих циљева. Из централе сви су чланови до једног отишли на своје дужности.

Из филијале у Лесковцу отишли су такође на дужност сви чланови па и пријатељи њихови, тако да је упис у добровољце за друштвеним столом вршен већ у моменту кад су

Председник централе у Београду од оснивања:
Светислав К. Петровић, благајник Врачарске Штедионице.

звона са звоника свих лесковачких цркава објављивала мобилизацију. Ваља напоменути да су у Лесковцу — нашем индустријском центру — били као приватни чиновници запослени многи омладинци из Босне, Херцеговине, Далмације и Војводине.

Рат је, као што нам је свима познато, био дуг, жртве огромне, те је сасвим разумљиво да је свака установа — органи-

зација па чак шта више и кућа принела на олтар Отаџбини оно што се је од свакога тражило и што се је по злом удесу морало на жртвеник принети. Тако је и наше малено друштво дало много. Из друштвене централе пали су као жртве: Светомир Срећковић, Љуба Маричић, Никола Лох и Сима Ћосић, а из филијале од 32 четника — чланова и пријатеља друштвених, који су одмах по објављеној мобилизацији отишли и уписали се у четнике одреда Војводе Вука, данас су у животу

Председник бивше филијале у Лесковцу — дугогодишњи секретар централе у Београду: *Јован Ст. Максимовић*, секретар Народне Одбране.

свега четворица и то: Јефто Костић, банк. чинов., Стеван Гојаковић, админ. капетан I. кл. суд. струке, Василије Буква, срески поглавар и Јован Ст. Максимовић, секретар Народне Одбране, тадашњи председник филијале у Лесковцу и дугогод. секретар централе у Београду.

Неможемо пропустити прилику, а да и на овом месту не одамо достојну пошту палим члановима, као и осталим родољубима, који своје животе положише на жртвеник ослобођењу и уједињењу све наше Југославенске браће. Слава им!

III. ПЕРИОД.

Од ослобођења и уједињења до данас.

Дуго је времена протекло од дана демобилизације. Много је времена требало да прође па да се среде прилике у свима домовима, да се обнове разорена огњишта и да се уђе у нормални колосек живота. Неоспорно, да је нашем друштву требало такође времена да се обнови, реорганизује и саобрази духу времена.

Остатак чланова друштва, који се налазили у Београду сакупљали су се често и договарали како и на који начин, да обнове своју заједницу, која је и ако мала дала повољне резултате.

Израдити опсежно програм рада у овако маленом друштву било би премного и тешко издржати, с тога су дефинитивно закључили, да за сада у почетку сведу свој рад на одевању ратне сирочади, а из пијетета према сенима својих палих другова.

Као најпогодније нашли су, да је те послове једино могуће обављати у кафани, где се пријатељи и другови скупљају ради одмора и разоноде. Ову констатацију појачао је и разлог, да свакодневно стварање разних хуманих, културних, националних и професионалних организација тако рећи отуђује човека од рада у установама где се ствари решавају за зеленом чојом, јер му је угодније, да после напорног рада на своје послу од кога зависи његова егзистенција, слободно време искористи у кругу својих пријатеља у шали и забави, а при том чини ипак нешто на хуманом и националном пољу. До ове констатације дошли су чланови, који учествују у раду у разним организацијама хуманог, културног и националног карактера, а који су доживели да многе установе једва доживе конституисање и расплину се, јер познати кворум, где се седнице не хоноришу, тешко је прибавити.

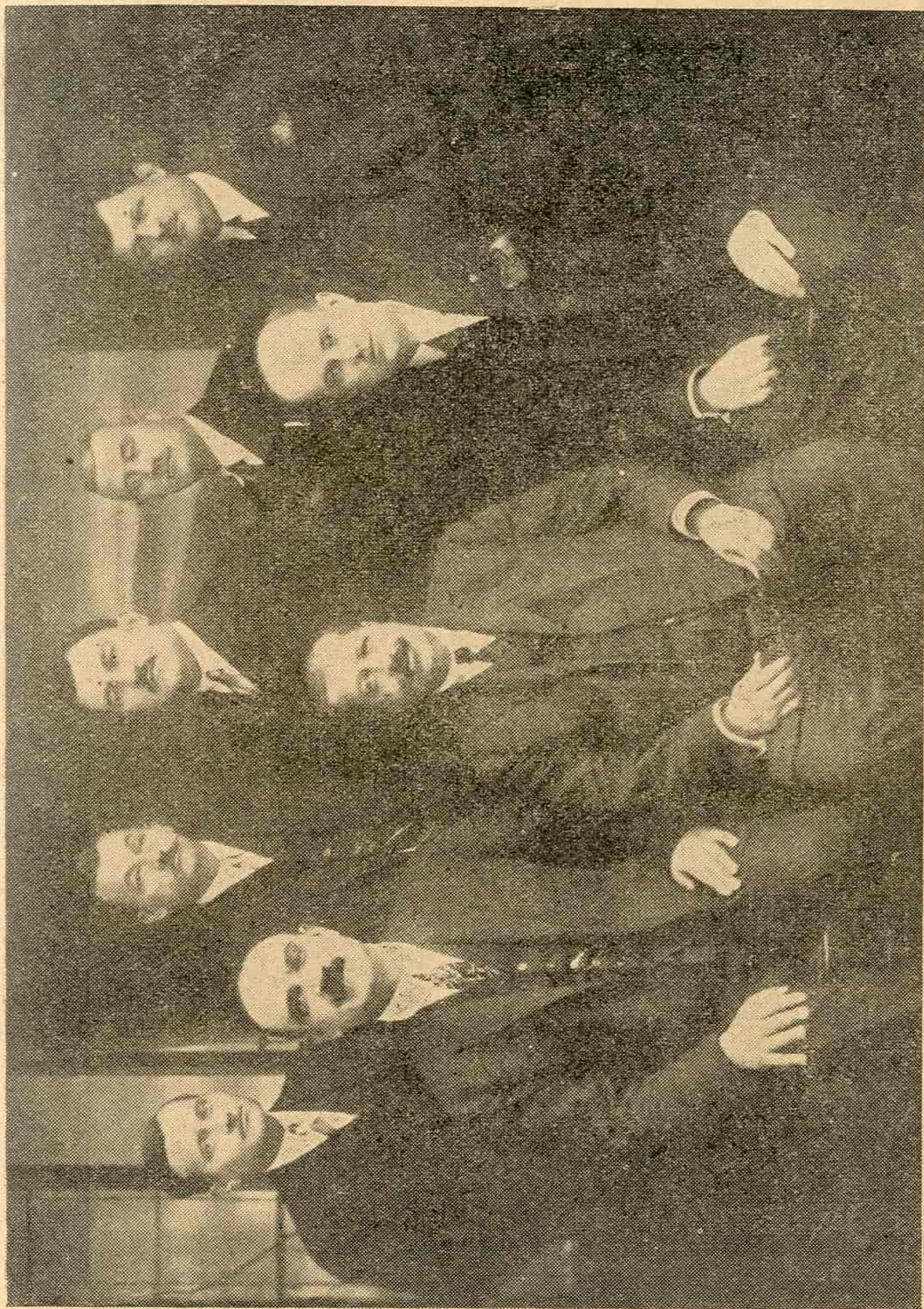
Одмах се извршило конституисање Одбора, и то овако:

Управни одбор.

За председника г. Свет. К. Петровић, благ. Врачар. Штед.;
за п.председника г. Мих. Милојковић, мајор у пензији;
за секретара г. Јов. Ст. Максимовић, секретар М. О. Н. О.;
за благајника г. Марко Радовановић, трговац и
за члана г. Светозар Марин, трговац.

Надзорни одбор.

За председника г. Коста Вукадиновић, трговац;
за чланове: г. г. Коста Аћимовић, грађ. молер и фарбар и
Милојко Богдановић, ташнер.

Управа Централe у Београду:
седе: Коста Вукадиновић, трг., Свет. К. Петровић, банк. чин., Јован Ст. Максимовић, секр.
Народне Одбране; стоје: Марко Радовановић, трг., Милојко Богдановић, ташнер, Мих.
Милојковић, мајор у пензији, Коста Аћимовић, предузимач и Светозар Марин, трг.

— 1922. година. —

Овако састављена управа почела је свој рад 1922. год. и из својих скромних средстава, тако рећи само од чланарина својих чланова, оденула је о врбици 5 сирочади:

Вукашин Недељковић, ученик I. раз. основ. школе
 Никола Вл. Наумовић, „ I. „ „ „
 Ратомир Вл. Марковић, „ I. „ „ „
 Душан Јовановић, „ I. „ „ „
 Павле Урошевић, „ I. „ „ „
 Очеви горње деце погинули су у ратовима.

— 1923. године. —

Већ 1923. год. друштво је било у могућности, да одене деветоро сирочади из београдских основних школа:

Милован Вулетић, ученик III. раз. осн. школе
 Радомир Марковић, „ II. „ „ „
 Драгутин Кодерић, „ II. „ „ „
 Јован Јанић, „ II. „ „ „
 Стојан Пантелић, „ II. „ „ „
 Драгутин Теофиловић, „ II. „ „ „
 Ратко Маринковић, „ II. „ „ „
 Радисав Младеновић, „ II. „ „ „
 Павле Урошевић, „ II. „ „ „

— 1924. године. —

1924. год. друштво одева 12 сирочади такође из основних београдских школа:

Љубиша Јовановић, ученик III. раз. основ. школе
 Павле Урошевић, „ III. „ „ „
 Димитрије Коцић, „ III. „ „ „
 Милош Блашковић, „ III. „ „ „
 Милорад Гасталди, „ III. „ „ „
 Милош Петровић, „ III. „ „ „
 Радомир Д. Петровић, „ III. „ „ „
 Драгомир Жикић, „ III. „ „ „
 Радивој Богдановић, „ III. „ „ „
 Благоје Спасојевић, „ III. „ „ „
 Светозар Томић, „ III. „ „ „
 Предраг Танасковић, „ III. „ „ „

— 1925. године. —

1925. године друштво одева комплетно 13 сирочади-ђака:

Димитрије Коцић, ученик IV. раз. основ. школе
 Љубиша Јовановић, „ IV. „ „ „
 Благоје Спасојевић, „ IV. „ „ „

Лазар Цветковић,	ученик	IV.	раз.	основ.	школе
Сава Миленковић,	„	I.	„	„	„
Љубиша Јовановић,	„	IV.	„	„	„
Милчвоје Челекетић	„	IV.	„	„	„
Павле Урошевић,	„	IV.	„	„	„

Трећа група деце са члановима.

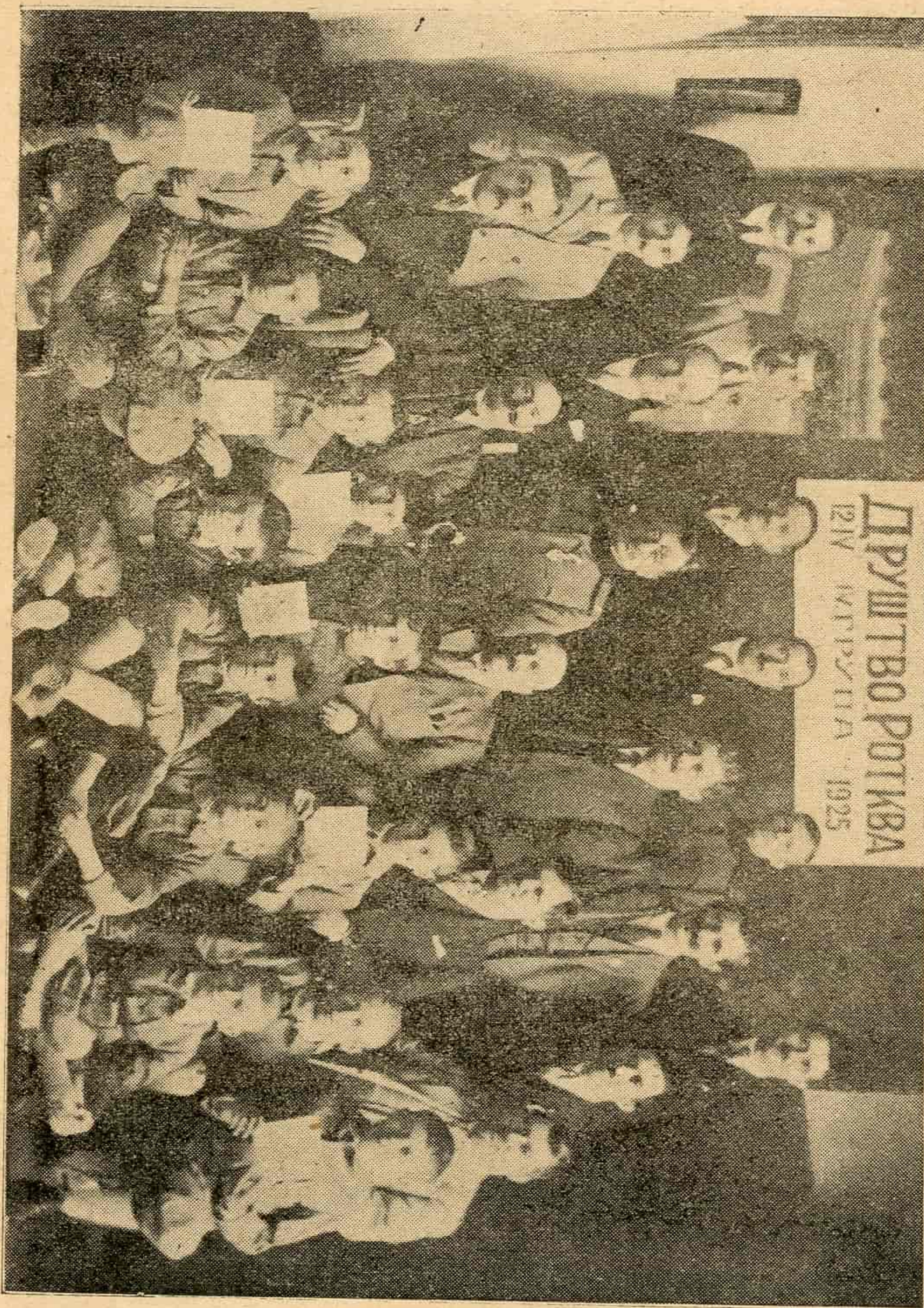
Милош Блашковић,	ученик	IV.	раз.	основ.	школе
Ратомир Живковић,	„	IV.	„	„	„
Никола Костић,	„	VI.	„	„	„
Јован Јовановић,	„	I.	„	„	„
Живан Диловачки,	„	I.	„	„	„

— 1926. године. —

Пета група оденуте деце 1926. године од стране друштва достигла је цифру 27.

Илија М. Влајић, ученик IV. раз. осн. школе

Србољуб Ј. Јовановић, „ IV. „ „ „

Четврта група деце са члановима.

Милутин Ј. Ивановић, ученик IV. раз. осн. школе

Ратомир М. Јовановић, „ III. „ „ „

Ханрих М. Холендер, „ IV. „ „ „

Светозар М. Костић, „ IV. „ „ „

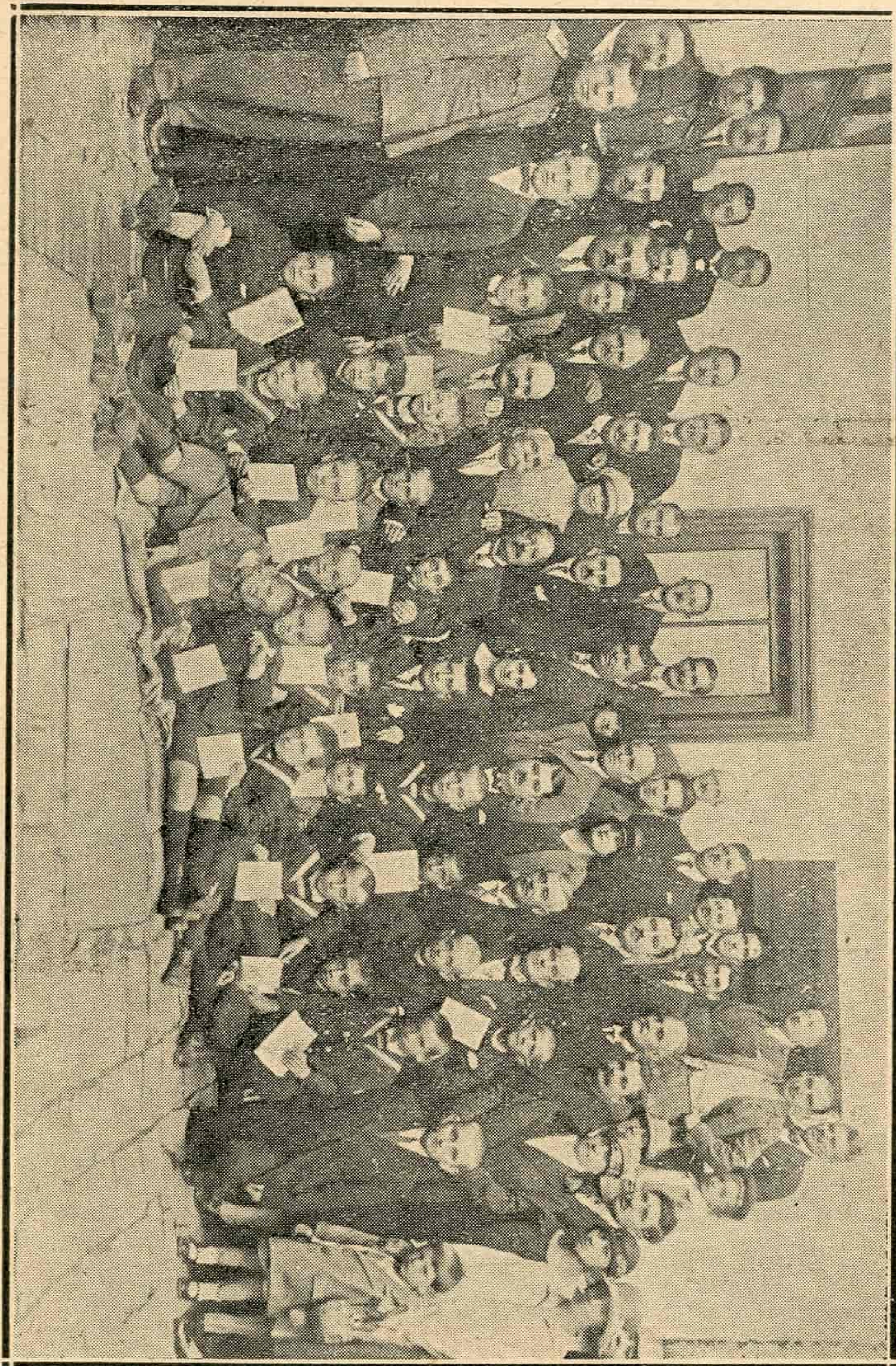
Александар А. Марковић,	ученик	IV.	раз.	осн.	школе
Ратомир Ж. Божић,	"	IV.	"	"	"
Милутин Ч. Милић,	"	IV.	"	"	"
Јован Т. Вркљан,	"	IV.	"	"	"
Драгомир В. Поповић,	"	IV.	"	"	"
Живота Д. Јовановић,	"	III.	"	"	"
Александар М. Стајић,	"	II.	"	"	"
Станимир М. Маринковић	"	I.	"	"	"
Слободан С. Ивановић,	"	III.	"	"	"
Димитрије П. Хаџипетровић,	"	III.	"	"	"
Радован Ж. Мивоиновић,	"	I.	"	"	"
Драгољуб Ј. Бошковић,	"	I.	"	"	"
Драгутин Остојић,	"	IV.	"	"	"
Бранко А. Атанасијевић,	"	I.	"	"	"
Лазар Вучевић,	"	III.	"	"	"
Србислав Поповић,	"	IV.	"	"	"
Добривоје Рајић,	"	IV.	"	"	"
Благоје Стефановић,	"	IV.	"	"	"
Драгољуб Катић,	"	II.	"	"	"
Сава Миленковић,	"	II.	"	"	"
Јован Јовановић,	"	II.	"	"	"

— 1927. године. —

О Врбици 1927. год. друштво је оденуло 28 сирочади у Београду и 24 на Косову и у Брегалничкој Области; свега 52 сирочади :

Васа Јеремић,	ученик	IV.	раз.	осн.	школе
Карио Бојић,	"	II.	"	"	"
Ратомир Јовановић,	"	IV.	"	"	"
Сима Кузмановић,	"	II.	"	"	"
Драгомир Стојић,	"	IV.	"	"	"
Мирко Милосављевић,	"	II.	"	"	"
Аца Подушки,	"	забав.		руске	"
Николај Марута	"	"	"	"	"
Јозеф Ванцл,	"	II. раз.		осн.	"
Миодраг Лукић,	"	IV.	"	"	"
Душан Стефановић,	"	I.	"	"	"
Вукашин Милановић,	"	II.	"	"	"
Стеван Јовановић,	"	VI.	"	"	"

Бранко Стојановић, ученик	I. раз. осн. школе
Миомир Холец,	I. " " "
Лазар Динчић	I. " " "

Пета група деце о друштвеној слави са гостима.

Драгутин Јовановић, ученик	I. раз. осн. школе
Радивоје Вељковић,	IV. " " "
Стеван Вла,	III. " " "

Тома Дукић,	ученик	I. раз.	осн.	школе
Бранислав Ђорић,	"	III.	"	"
Коста Паулеско,	"	IV.	"	"

Шеста група деце о Слави са гостима.

Живојин Јовановић,	ученик	I. раз.	осн.	школе
Живор. Ст. Милошевић,	"	IV.	"	"
Јордан Г. Ђорђевић,	"	II.	"	"

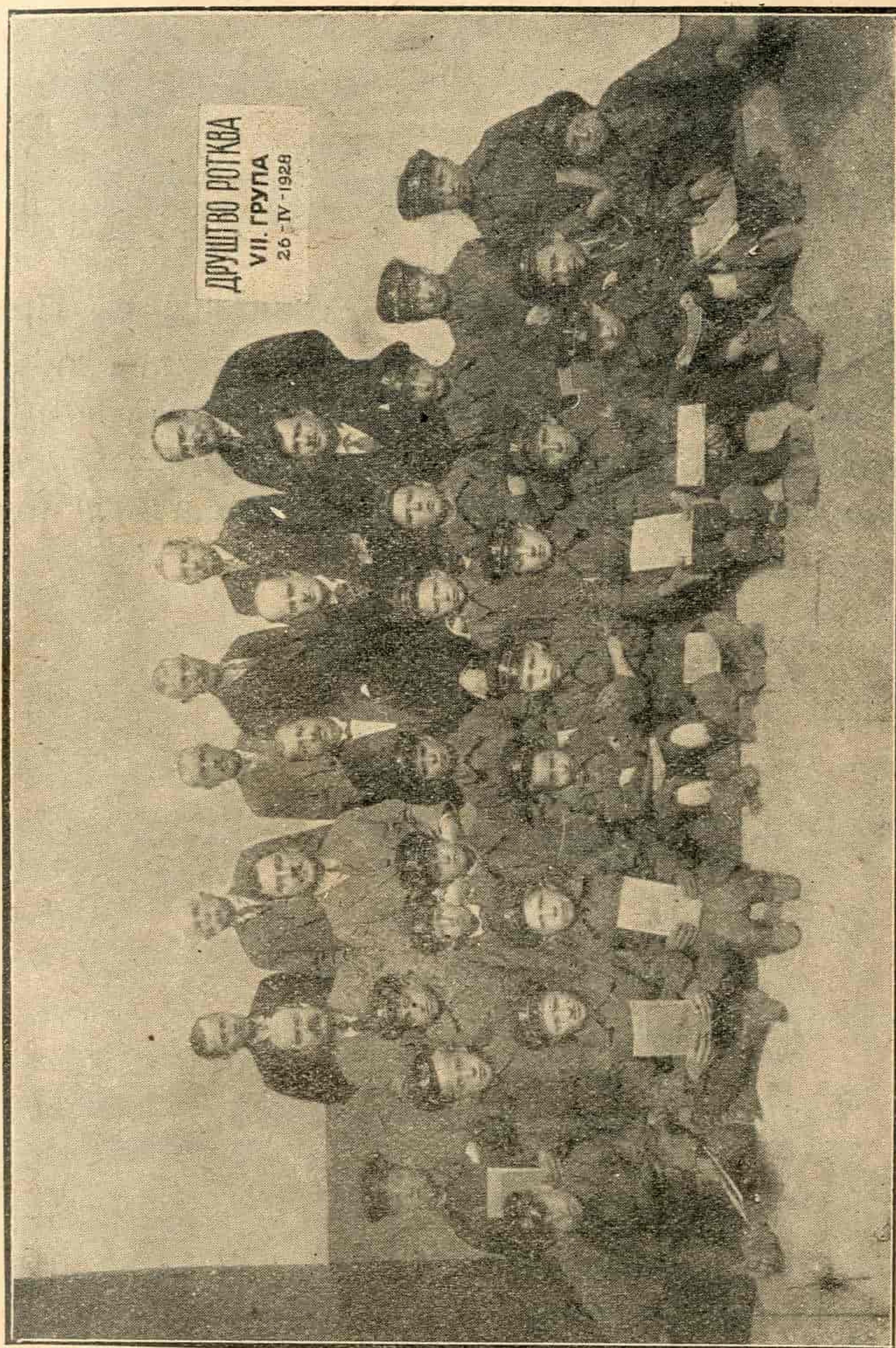
Стојан Г. Анђелковић, ученик III. раз. осн. школе				Царево Село
Јован Д. Јовановић,	"	I.	"	Царево Село
Живко Н. Кнежевић,	"	VI.	"	Радовиште
Јован В. Султанић,	"	II.	"	Владимирово
Јован М. Каџаревић,	"	I.	"	Владимирово
Виша Митровић,	"	IV.	"	Свети Никола
Јован Алексић,	"	III.	"	Свети Никола
Никола К. Крстић,	"	IV.	"	Штип
Александар Ј. Арсић,	"	IV.	"	Штип
Ђорђе П. Јаневић,	"	IV.	"	Струмица
Тома П. Јаневић	"	III.	"	Струмица
Ник. Ж. Игумановић,	"	I.	"	Урошевац
Ратомир Т. Дојића,	"	IV.	"	Урошевац
Димитрије Анђеловић,	"	I.	"	Босиљ Град
Арсен В. Дамњановић,	"	II.	"	"
Владислав Тодоровић,	"	I.	"	"
Марјан Јурина,	"	II.	"	"
Ромин Дифро,	"		руске	"
Јури Капри,	"		"	"
Љубомир Ј. Гудић,	"	I. раз. осн.	"	Призрен
Спиридон Мојсић,	"	I.	"	Призрен
Ђерасим С. Ђорђевић,	"	I.	"	Кочане
Јован К. Крстић,	"	I.	"	Кочане
Јован Ристић,	"	II.	"	Радовиште
Костадин Трајановић,	"	III.	"	Радовиште
Аврам Азисовић,	"	IV.	"	Робово.

— 1928. године. —

У 1928. години друштво је комплетно оденуло 60 деце и то 30 у Београду и 30 у брегалничкој области.

Јован Павловић,	ученик III. раз. осн. школе			
Велимир Павловић,	"	IV.	"	"
Аврам Зисховић,	"	I.	"	Робово
Миодраг Тасић,	"	I.	"	"
Божидар Симић,	"	II.	"	"
Радул Пејевић,	"	III.	"	"
Божидар Томић,	"	IV.	"	"
Бошко Анђус,	"	IV.	"	"
Рачко Јаничијевић,	"	I.	"	"
Ратомир Стојановић,	"	III.	"	"

Стеван Лончаревић,	ученик	I. раз.	осн. школе
Радомир Станић,	„	I. „	„ „
Иван Чернер	„	I. „	„ „
Аксентије Весковић,	„	IV. „	„ „

Карло Черешнеш,	ученик	III. раз.	осн. школе
Велимир Костић,	„	I. „	„ „
Сретен Милентијевић,	„	I. „	„ „
Лука Петровић	„	IV. „	„ „

Јубиларна Споменица

Никола Радосављевић, ученик	II. раз. осн. школе
Ратомир Николић,	» III. » » »
Петар Бугарчић,	» I. » » »
Љубомир Зубовић,	» IV. » » »
Душан Зубовић,	» IV. » » »
Аранђел Докчић,	» » » »
Љубомир Божиновић,	» III. » » »
Радисав Милојковић,	» II. » » »
Шија Клајић,	» IV. » » »
Душан Галчић,	» II. » » »
Миодраг Крушеновић,	» II. » » »
Трифун Стојановић,	» IV. » гимназије из Призрена.

Поред овога друштво је ове године оденуло и 30 сирочади у брегалничкој области, а за њокој душе мучки убијеном бригадном ђенералу Михајлу Ковачевићу, који је у њој обласџи неуморно радећи за грађане њога краја и свој живој њоложио.

Из основних школа:

Штип	5
Берово	1
Русилово	1
Робово	1
Чифлик	1
Царево Село	2
Град	1
Каменица	1
Драмча	1
Бигла	1
Кочане	1
Јужна Винаца	1
Свети Никола	1
Кнежје	2
Радовиште	2
Струмица	1
Ново Село	1
Валандово	1
Нови Дојран	1
Владимирово	1
Пехчево	1
Нова Батања	1

— 1929 године. —

из Београда

Надежда Дучић,	уч. IV. раз. осн. школе	Вождовац
Радмила Сабљаковић,	" III. " " "	"
Бисенија Симић,	" II. " " "	"
Зорка Рађиновић,	" I. " " "	"
Оливера Петровић,	" II. " " "	"
Ружица Милутиновић,	" I. " " "	"
Јосип Ренко,	" I. " " "	"
Јелена Станковић,	" II. " " "	Чукарица
Јелена Кладар,	" IV. " " "	"
Милица Недељковић,	" III. " " "	"
Оливера Младеновић,	" IV. " " "	"
Ленка Димитријевић,	" III. " " "	Палилулска
Јелена Петровић,	" III. " " "	"
Софија Миленковић,	" IV. " " "	"
Милена Јовановић,	" IV. " " "	"
Оливера Танасковић,	" I. " " "	на Запад. Врачару
Оливера Јађић,	" I. " " "	" " "
Јелена Томић,	" IV. " " "	" " "
Илинка Мацанко,	" IV. " " "	" " "
Ковиљка Радаковић,	" II. " " "	Дунавска
Даринка Тркуљ,	" II. " " "	"
Илона Бали,	" II. " " "	"
Драгица Симић,	" III. " " "	"
Јелица Коцић,	" I. " " "	на Душановцу
Десанка Даринковић,	" II. " " "	"
Марија Симић,	" II. " " "	"
Љубинка Миросавић,	" I. " " "	"
Миљка Бирчанин,	" I. " " "	"
Радојка Илић,	" I. " " "	"
Видосава Петровић,	" I. " " "	"
Јованка Богдановић,	" IV. " " "	"
Мирослава Благојевић,	" IV. " " "	Сењаку
Даринка Димитријевић,	" I. " " "	"
Јелица Гошковић,	" III. " " "	"
Олга Исаиловић,	" I. " " "	"
Љубица С. Петровић,	" II. " " "	"

Ружица Симић,	уч. II. раз. осн. школе	на Савинцу
Катица Чолић,	" III. " " "	" "
Јелена Петровић,	" III. " " "	" "
Милева Давидовић	" III. " " "	" "
Даринка Животић	" III. " " "	" Сави
Флорентина Лерниц,	" II. " " "	" "
Невенка Стојковић	" " " "	Старине Новака
Јозефина Којефено	" " " "	" "
Рифка Мајеровић,	" " " "	" "
Љубица Петровић,	" " " "	" "
Јелица Алексијевић,	" " " "	" "
Елза Жејтлик,	" " " "	" "
Надежда Дамњановић,	" II. " " "	Смедерев. Ђерам
Борисавка Илић	" II. " " "	" "
Надежда Ивановић	" II. " " "	" "
Даринка Ранићева,	" II. " " "	" "
Јелисавета Голо,	" I. " " "	на Ист. Врачару
Станислава Катински,	" II. " " "	" "
Наталија Жераћанинова,	III. " " "	" "
Верица Костић,	из дечјег Обданишта	Бр. 2.
Драгица Недељковић,	" " " "	" "
Милица Трифуновић,	" " " "	" "
Наталија Ђорђевић,	" " " "	" "
Зора Савић,	" " " "	Бр. 3.
Нада Вучерић,	" " " "	" "
Јованка Николић,	" " " "	" "
Милева Петровић,	" " " "	" "
Загорка Петровић,	уч. I. године Средње-Техничке Школе	
Зорка Радовић,	" VI. раз. Занатске Школе Београдског Женског Друштва — питомица Месног Одбора Народне Одбране за град Београд.	

Пет ученица основне школе Руских избеглица.

Осем горњих 70 деце друштво је ове године оденуло још и 30 деце из унутрашњости наше Краљевине и то:

Четворо из Радовишта
 " " Струмице
 " " Призрена
 " " Охрида

Троје из Дебра
 Једно „ Бигор—Доленци
 Петоро „ Приједора и
 „ „ Столца

Како је ова година јубиларна то се и са бројем обучене деце ове године можемо похвалити, јер је заиста постигнут јубиларан број одевене деце.

Приликом комплетног одевања сирочади друштво се увек ослања на управитеље појединих основних школа, који избор деце врше, а који су несумњиво непристрасни.

Свако сироче-ђаче добије о врбици: доње рубље, одело, обућу, чарапе, ђачки качкет (у Јужној Србији шајкачу) са обележјем разреда, џепну марамицу, по једну поучну књигу за децу и по 10.— дин. у готовом. Одело, рубље, капу, чарапе и обућу све по мери.

Поред овога друштво је дало удови пок. Драгића Тодоровића, бив. наредника зимски штоф за одело њеним сирочићима Владиславу и Миодрагу; затим г. Јеремији Павловићу, учитељу и књижевнику два и по метра зимског штофа за одело његовом штићенику Авраму Зифовићу, ученику II раз. гимназије из селе Робова — област Брегалничка.

И за сирочад Радмиле Живановић, удове из Београда, која од студи и глади скоро скапаваху $3\frac{1}{2}$ мет. топлог зимског штофа за одела и најнужније животне намирнице.

Да би и општини београдској бар у неколико помогли на помагању сиротиње о Божићу сакупили смо од чланова 150.— дин. и предали Одељењу за Социјалну Политику.

Морамо признати да помагање и одевање сироте деце у Београду није лак посао. Увек смо се старали, да грешком несвесно не учинимо зло у место добро. С тога смо се сви ангажовали, да се то обавља како треба и да наше дело буде стварно добро дело. Приликом избора деце ослањали смо се на управитеље основних школа, али смо их помагали у толико што смо проверавали стварни узрок беде дотичне деце; бојали смо се, да нису та деца родитеља алкохоличара, који и оно мало злехуде зараде троше на алкохолна пића и коцку. Ако су пак без оца испитивали смо живот њихове мајке у кући и ван ове када је на послу.

Све ово обављати било је доста тешко, али се ипак може рећи да је помагана она сирочад, коју је требало помоћи и чији су родитељи у стварној социјалној беди.

Главни резултат друштвеног рада.

Оваковим својим радом друштво је разнежило срца многих добрих људи, и као што је свима познато, слична друштва почела су сваким даном да се оснивају у свима крајевима наше престонице. Тако су међу првима, а после трогодишњег делања нашега друштва у овоме правцу, основана друштва: „Поцепани Капут“, „Браца Брана“, „Тазе Побратим“, „Сироче“, „Извинте“, „Доручак“, „Драшковић“, „Голих“, „Кум“, „Родитељска Брига“, „Гурман“, „Нада“, „Добрих Људи“, „Сиротињска суза“, „Лепа Нарав“, „Љуба Суба“, „Сирото Ђаче“, „Севап“, „Думино“, „Радост Сироте Деце“, „Варош Капија“, „Добра Воља“, и т. д.

Пошто је на овај начин задовољена бар у неколико београдска сирочад, наше је друштво као најстарије друштво ове врсте узело на се иницијативу, да своју скромну помоћ шаље и нашем најболнијем крају — нашем класичном југу.

Рад на просветно-националном пољу.

Одмах још почетком 1926. године друштво је прибавило 150 одабраних књига и послало основној школи у Владимиру, да се образује ђачка књижница. Поред овога друштво је дало обласном школском надзорнику за београдску област 80 популарно-поучних књига, да подели добрим ђацима.

У току јесени 1927. год. друштво је послало ради оснивања ђачке књижнице 51 књигу основној школи у *Пехчеву* и 51 књигу основној школи у *Новој Бањањи*. — Обе у Брегалничкој Области.

Почетком 1928. год. наше је друштво послало основној школи Царево Село: 32 књиге, један албум Југославије у дивотном издању и једну велику слику Њ. В. Краља.

Друштву за Национално, Културно и Социјално подизање среза малешког у Берову: 32 књиге, један албум Југославије у дивотном издању и једну велику слику Њ. В. Краља.

Основној школи Радовиште: 32 књиге, један албум Југославије у дивотном издању и једну велику слику Њ. В. Краља.

Грађанској читаоници и књижници Радовиште: 32 књиге, један албум Југославије у дивотном издању и једну велику слику Њ. В. Краља.

Крајем 1928. године друштво је послало :

Основној школи Смојмирово, срез малешки, област брегалничка 40 одабраних књига.

Основној школи Конча, срез радовишки, област брегалничка 30 одабраних књига.

Основној школи Дукатин, срез радовишки, област брегалничка 36 одабраних књига.

Основној школи Дедино, срез радовишки, област брегалничка 42 одабране књиге.

Основној школи Доњи Липовац, срез радовишки, област брегалничка 33 одабране књиге.

Друштвена слава.

Као сваке установе тако и наша решавала је дуго о друштвеној слави, јер су код тих обичаја потребни и прилични материјални издатци. Но пошто се 1925. год. нашао довољан број пријатеља друштва, то је решено да друштвена слава буде „**Цвети**“. Први домаћин славе био је наш симпатични ресторатер г. Веља Миловић, који је збиља прославио домаћински наше друштвено крсно име. Затим су се ређали пријатељи г. Мих. Милојковић, мајор у пен. и п.-председник нашег друштва, г. Свет. Петровић, банк. чин. и председник нашег друштва и г. Коста Вукадиновић, трговац и председник надзорног одбора нашег хуманог друштва, а има их пријављених за неколико година у напред.

Славе су увек одлично посећене, јер том приликом свечаности присуствују поред одевене деце, која су у Београду и изасланици многих хуманих, културних и националних удружења. О свакој слави по један од одевених дечака декламује следеће :

Наши добри људи.

Ваша добра рука,
Рухо нам је дала,
Наши добри људи,
Од срца вам хвала!

Топле су нам ноге,
Загрејане груди,
Ох, хвала вам, хвала,
Наши добри људи!

И кроз срце наше,
Топла струја струји,
Од ње љубав расте,
Као огањ бруји.

Па га молим смерно,
Да нам срећу даде,
Да испуни ваши,
Најмилије наде.

Па на лаки крили,
Ка небу се диже,
Ваша добра дела,
Богу носим ближе.

А Господ је добар,
Добрим добро суди,
Ох, хвала, вам, хвала,
Наши добри људи!

Честитке.

Друштво је о слави увек примало масу честитака међу којима најмаркантније овде доносимо у целости :

У П Р А В И Т Е Љ
ОСН. ШКОЛЕ КОД САБОР. ЦРКВЕ
БЕОГРАД. ТЕЛ. 15-16.

25. априла 1926. год.

Хуманом Друштву „Рошква“ — Београд.

Спречен испитима да лично честитам данашње Крсно Име, ја молим цењену Управу да на овај начин прими моје срдечно честитање, као и топлу захвалност, у име школе, за помоћ коју сваке године указује сиротној школској деци.

Тај племенити пример нека би био од утицаја, на оне клубове са звучним именима и луксузним апартманима, где се силне хиљаде просипају на шампањац и коцку, али где — на жалост — до сада није било ни паре за школску сиротну децу.

Жив. М. Савић
управитељ.

Краљ. Срп.
О С Н О В Н А Ш К О Л А
На Смед. Ђерму.
Бр. служб.
25. априла 1926. године
Београд.

Ујрави Хуманог Друштва „Рошква“.

Позван сам на славу али због болести не могу доћи. Честитам славу и желим да Друштво и даље дела у доса-

дашњем правцу, јер је својим досадашњим радом — помагањем сиромашне, а већином ратну сирочад, утрло многу сузу и створило код деце и њихових мајки уверење да смо достојни синови наших славних предака и *права браћа* изгинулих им родитеља у рату.

У то име поздрављам чланове Управе и све пријатеље овога Друштва и желим свима пријатну забаву.

Као преставника наше школе упућујем г. Тому Савића, наставника са породицом.

Управитељ школе,
Милош Н. Милошевић.

Параћин, 24, априла 1926. год.

Хуманом Друштву „Роткве“ — Београд.

Честитам Вам славу поносне Цвети. Свевишњи нека Вас благослови и да пуно воље, да истрајете у започетоме хуманом послу.

Узвишен Вам је циљ и поносите се; јер радите работу која је и Богу угодна. Тако радећи славили да Бог да на многаја љета уз већу криглу и густу пену и ротквицу црвену!

Живела племенита Управа Друштва „Роткве“ као и домаћин славе наш добри пријатељ Веља!

Срдачно поздравље свима шаље,

Александар М. Јовановић-Видовац,
председник и управ. Параћин. Штед. А. Д.

Забава и разонода.

Друштво приређује често другарске вечери, где се чланови и пријатељи нашега друштва информишу о друштвеном раду и пријатељски проводе, а уједно том се приликом прикупљају и ванредни друштвени приходи.

Овде треба видно истаћи искрену љубав коју су гајили према нашој хуманој установи многи чланови нашег Народног Позоришта драмског и оперског дела, који вазда добровољно учествоваху својим концертним комадима и пружаху поштованим гостима — члановима и пријатељима нашег хуманог друштва — обилнију разоноду.

Нарочито се мора истаћи братска љубав прератног симпатичног друштва „Суз“ из Београда, које је 9. марта о. г.

са целокупним својим оркестром суделовало о друштвеном забавном вечеру, само да би уштедели што више у материјалном погледу, те се на тај начин утрла која више сиротињска суза.

Нека је свима и на овом месту наша искрена братска хвала.

Захвалности и награде.

Поред писмених и усмених, дирљивих и веселих изјава благодарности од стране одевене деце друштво је примило масу писмених благодарности појединих личности и установа од којих доносимо овде у целости само три.

I.

Госпође Зорке удов. поч. Мих. Ковачевића, бившег бригадног генерала:

Хуманом Друштву „Рошква“ — Београд.

Према Вашем извештају од 6. о. м. видим да хоћете да учините једно племенито дело из пијетета према сенима пок. мога мужа Михајла Ковачевића, тиме што ће те обући сироту децу из Брегалничке Области.

Како на овај начин само продужавате рад мога мужа, то морам да Вам пошаљем своју најдубљу захвалност и да Вам кажем да му се збиља одужујете.

Једно Вас молим да настанете да ти поклони буду збиља подељени сиротној тамошњој деци.

Захваљујем Вам свесрдно, молим Вас да примите и моје поштовање.

Зорка Мих. Ковачевића
Дринчићева 22-а I.

II.

ОБЛАСНИ
ШКОЛСКИ НАДЗОРНИК
ЗА ГРАД БЕОГРАД.

Бр. 532.

14. маја 1926. године.

Ујрави Друштва „Рошква“.

Из извештаја управитеља школе на Сави видео сам да је Ваше Друштво из племенитих побуда оденуло ове године два сиромашна ђака основне школе Савске, и тиме ублажило њихову беду и створило ми радост.

Сем тога управа тог Друштва, увиђајући и ценећи значај ђачких екскурзија, са васпитног, наставног и националног гледишта прилогом својим од 500 динара, на име помоћи ђачко екскурзији поменуте школе, омогућило је да и сиромашни ученици могу учествовати и познати и даље крајеве наше Отаџбине и уживати у природним лепотама њеним.

Потписати је о тој лепој и племенитој пажњи Вашег Друштва сиромашној деци поднео реферат и Господину Министру Просвете а овом приликом похваљујући племенитост Ваше одлуке изјављује Управи и члановима тога Друштва најтоплију захвалност.

Београд, 14. маја 1926. год.

Обласни Школски Надзорник
за град Београд,
Мих. М. Сџанојевић.

III.

Хуманом Друштву „Рошква“ — Београд.

Књиге, које сте испоручили још пре 15 дана, данашњом поштом примила је школа у реду.

Овом приликом сам необично узбуђен, јер хуманост друштва превазилази свако очекивање.

Наш далеки југ, који у свему заостаје и оскудева, оскудева и у литератури. Сво зло народа долази због непросвећености а непросвећеност услед сиромаштва у књизи. И ви, који безбрижно живите у Београду, сетили сте се сиромаша и потлачених с југа. Сетили сте се, али не мишљу већ делом. Ја у овом моменту, и ако сам, Крагујевчанин, осећам се потпуно заборављен и напуштен и једино овако племенита дела враћају ме у стварност и видим да заиста има људи, који српски дишу, и истински мисле на ширење просвете и писмености на далеком Југу наше драге Отаџбине.

У том одушевљењу и братском искреношћу кличем Вам: живео председник хуманог друштва „Роткве“! живео њен секретар! Живели сви њени чланови и пријатељи и такви се хиљадили на добро и корист нашега милог Краља и криво створене домовине.

Живели!

Уз братски поздрав
Живојин Миливојевић,
управитељ школе.

Награде.

За свој рад друштво је награђено видним почастима. Тако је од Управе Фонда Њ. В. Краља добило похвале следеће садржине:

УПРАВА КРАЉЕВОГ ФОНДА

Бр. 2484.

Хуманом Друшћву „Рошквa“

Београд.

Управа Краљевог Фонда с особитим задовољством је прочитала извештај Друштва од 29. марта о г. а тако и извештај од 21. септембра о. г., из којих је увидела колико хуману толико и просветно националну делатност његову, нарочито у крајевима у којима је ово буђење и унапређивање најпотребније.

Захваљујући најтоплије на увиђавности и прегнућу Друштва на раду у овоме правцу, Управа Краљева Фонда има част молити Друштво да је и даље обавештава о својим корацима, јер она с достојним интересовањем прати његов рад.

Са жељом да Друштво настави и развија овај свој благодетни рад, част ми је уверити га о своме особитом поштовању.

13. децембра 1927. год.

Београд.

За Управу, Члан,
С. Урошевић, с. р.

УПРАВА КРАЉЕВОГ ФОНДА

Бр. 2741.

Хуманом Друшћву „Рошквa“

Београд.

Управа Краљева Фонда је са задовољством прочитала извештај од 29. фебруара о. г. о одлуци да тридесет ђака основне школе из брегалничке области одене, из пиетета према сени родољуба пок. Мих. Ковачевића, генерала.

Управа се нада да ће Друштво и даље продужити свој хумани и патриотски рад с прегнућем с којим се досад одликовало.

Београд, 12. марта 1928. год.

За Управу, Члан,
С. Урошевић, с. р.

УПРАВА КРАЉЕВА ФОНДА

Бр. 2742.

Хумано Друштво „Рошква“

Београд.

Пошиљкама књижницама, читаоници и удружењу у крају наше домовине у коме су они насушна потреба Хумано Друштво „Рошква“ продужује свој рад правцем на коме ће му успех бити најлепша награда, поред захвалности Управе Краљева Фонда.

Управа жели да Друштво и даље шаље помоћ о којој је послало свој извештај под 21. фебруар о. г.

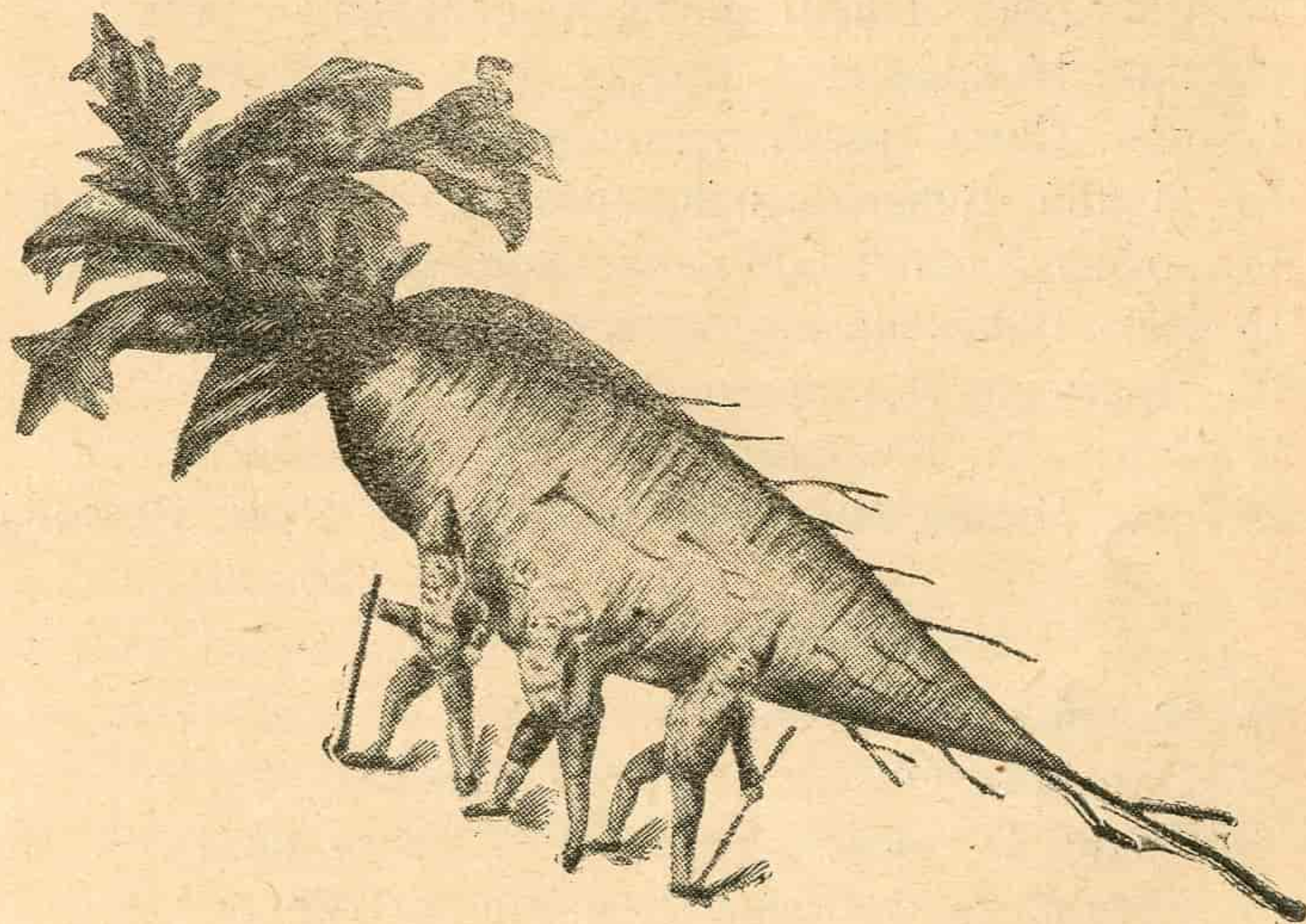
11. марта 1928. год.

Београд.

За Управу, Члан,

С. Урошевић, с. р.

Осим тога је изабрано за добротвора Фонда Сиромашних Ученика основних школа: Краља Петра (код Саборне Цркве), на Сави на Булбудеру — Старине Новака и још других школа које су известиле усмено, а нису послали своје писмене извештаје.

Наши новинари.

Како за друштвену славу тако и за остало наше делање београдска штампа увек се пријатељски одазивала и својом тојлом прејоруком много доприносила нашем друштву. Од стране друштва и овом приликом шаљемо дирекцијама београдских листова и њиним сарадницима искрену благодарност у име своје, а и у име оних сирочића, који прејоруком београдске штампе много добијају.

Имена друштвених чланова.

Оснивачи:

1. Света К. Петровић, благајник Врач. Штедионице
2. Ранко Скочаић, државни мајстор
3. Милан Цветановић-Циле, штампар
4. Миленко Сладековић, штампар
5. Миливоје Марковић, штампар
6. пок. Светомир Срећковић, типограф
7. пок. Љуба Маричић, индустриски чиновник
8. Фрања Турковић, машиниста
9. Милорад Богдановић, банк. чиновник
10. Светомир Вићентијевић, књиговођа
11. пок. Никола Лох, кројач
12. пок. Сима Ћосић, трговац
13. Милош Вићентијевић, пенз. рез. мајор-инвалид
14. Јосиф Хавличек-Милорадовић, директор банке
15. Раја Вићентијевић, трговац
16. Драгутин Живојиновић, качар
17. Јован Ст. Максимовић, шеф књиговодства
18. пок. Милан Милићевић, типограф Држ. Штампарије.

Велики добротвори:

1. Здравко Спасојевић, књижар
2. Окружни Одбор Округа Нишког
3. Тодор Петковић, трговац — Трстеник
4. Беочинска Фабрика Цементa, Беочин
5. Михајло Милојковић, мајор у пензији
6. Веља Миловић, хогелијер
7. Света К. Петровић, благајник Врач. Штедионице

8. Врачарска Штедионица, Београд
9. Иванка Миленка Сладековића
10. Софија М. Сладековићева
11. пок. Јелена Сладековићева, уписали је Иванка и Миленко Сладековић
12. Миленко Сладековић, штампар
13. Лазар Сладековић, секретар Мин. Пољ. и Вода у пенз.
14. Јелисавета Л. Сладековић
15. Милан К. Цветановић, штампар
16. Коста Вукадиновић, трговац
17. Живко Нешић, директор Вајфертове пиваре.
18. Светозар Марин, трговац

Доброшвори:

1. Јеврем П. Планојевић, трговац, Ушће
2. Браћа П. Димитријевић, инсталатери
3. Здравко Тодоровић, адвокат
4. Христифор Димитријевић, чин. Жељ. Дир.
5. пок. Анђело Ђ. Бертото, каменорезац
6. Милан Пештерац, хотелијер
7. Драг. Д. Шиђански, инжињер
8. Главни Одбор Црвеног Крста у Београду
9. пок. Пандора В. Петровић, уписао супруг Велимир Петровић, гвожђарски трговац
10. Бора Милојевић, штампар
11. Ђура Киш, дрогериста
12. Милан Јовановић, литограф

Ушемељачи:

1. пок. Јелена С. Максимовић, уписао је син Јов. Ст. Максимовић
2. Света К. Петровић, благ. Врач. Штед.
3. Раде Брушија, предузимач — Косов. Митровица
4. Учитељи Основне Школе — Струмица
5. пок. Бојка Шајковић — Београд, уписао је Мих. Милојковић, мајор у пензији.
6. Јеврем Шапоњић, бравар
7. Јелена Колаковић, трговац — Београд
8. Ружа Мирковићева, прив. чинов.

9. пок. Љубица—Цоца Максимовић, уписао је супруг
Јов. Ст. Максимовић
10. Драг. Комадина, трговац
11. Милан Николић, трговац
12. Илија Јовановић, царински посредник
13. Петар Добошек, трговац
14. Надежда Николић, студ. права
15. пок. Милан Ристић, трговац
16. Сава Дубљевић, директор Савиначке Штедионице
17. Др. Стеван Ружичка, инжињер хемије
18. Љубица и Милоје П. Јеремић, кожарски трговац
19. Тихомир Радовић, трговац
20. Светислав Митић, индустријалац из Земуна.
21. Коста Стефановић, трговац
22. Милева Бошњаковићева, чланица Нар. Позоришта
23. Бошко Николић, члан Опере Нар. Позоришта
24. Алекса Трајковић, лимар-грађевинар
25. Ерих Фридјоф Ст. Ружичка
26. пок. Владимир Митровић, бив. срески начелник уписала га кћи Биса Митровић, учитељица
27. пок. Катарина Вл. Митровића, уписала је кћи Зора Јов. Максимовић
28. пок. Катарина-Кајче, кћи Мил. Петровића, уписали је теча г. Јоца Ђуричић и стриц г. Света Петровић виши банк. чиновник
29. пок. Раја С. Петровић, уписао га стриц Света Петровић, в. банк. чинов.
30. Јулкица и Фердинан Карбас, веле трг. — Загреб
31. Милка удов. Петра Кочића, бив. књижевника и великог националног раденика
32. пок. Марија Р. Деда, удова из Београда, уписала је кћи г-ђа Живка Чед. Гавриловића
33. пок. Ђорђе Јов. Венчанац, студ. технике рез. пеш. п.поручник уписала га тетка г-ђа Живка Чед. Гавриловића
34. Др. Душан Кастел, адвокат
35. Милан М. Мирковић, прокуриста Индустр. Банке
36. Миле Милутиновић, члан Опере Нар. Позоришта

37. пок. Алекса Милетић, бив. управник монополског стоваришта у пенз. уписао га син Мил. А. Милетић, контролор пошта Београд II.

38. пок. Љубомир Радовановић, уписала супруга Лепосава. Свима овим пријатељима и добротворима друштва нека је и на овоме месту срдачна хвала.

Редовни чланови:

Светислав К. Петровић, благајник Врач. Штед.
 Јован Ст. Максимовић, секретар Нар. Одбране.
 Миленко Сладековић, власник штампарије Св. Сава.
 Стеван Живковић, администрат. мајор — Љубљана.
 Михајло Цукавац, „ „ Београд.
 Г-ђа Мара Аце Станојевића, начелника Мин. Просвете у пензији.
 Ђура Николић, келнер.
 Коста Стефановић, гвожђар. трг.
 Драг. Маринковић—Накалемко, трг.
 Гроздан П. Костић, трг.
 Милан Анђелковић, управник Н. З. Д. Сл.
 Влад. Љ. Стефановић, администрат. капет. I кл.
 Лука Солдатовић, трг.
 Драгољуб Штерић, трг.
 Милован Митричевић, благ. Н. Одбране.
 Остоја Пештерац, деловођа фирме Флајшер и Мајер.
 Александар Станковић, дуванџија.
 Риста Настић, секретар Мин. Финансија.
 Александар Каповић, инжињер.
 Градимир Спасић, ппуковник — инвалид у пензији.
 Божа Матовић, инспектор Мин. Финансија.
 Ђура Јосић, чинов. Београд. Текстил. Индустрије.
 Александар Јаролимек, индустријалац.
 Илија Станојловић, трг.
 Јозеф Рец, грађевинар.
 Данило Ђорђевић, директор Југослов. експр. агенције.
 Никола Рајичковић, инжињер
 Марко Радовановић, трг.
 Велимир Ђурђић, директор фабрике шећера.
 Радомир Милаћ, адвокат.
 Милан Огњановић, бравар.
 Живка Огњановић.

Коста Аћимовић, фарбар.
 Љуба Аћимовић, трг.
 Тана Богосављевић, зубни лекар.
 Јулиус Шалингер, архитекта.
 Ото Голднер, грађевинар.
 Ото Лоренц „ „ „ „ „
 Илија Јовановић, шпедитер.
 Светозар Марин, трг.
 Радисав М. Бабић, извозник.
 Милоје С. Марјановић, извозник.
 Богосав Рацић, трг.
 Бошко Јовановић, члан фирме Месаровић и Павловић.
 Никола Јовановић „ „ „ „ „
 Милутин Станојловић, директор Централни Банке.
 Никола М. Станојловић.
 Милојко Богдановић, ташнер.
 Давид Сузин, директор осигур. друштва „Феникс“.
 Лаза Савићевић, пуков. у пензији.
 Славко Ивановић, кафеџ.
 Јанко Крстић, трг.
 Ђорђе С. Матејић, управник Врачар. Штедионице.
 Драг. Обрадовић, трг.
 Радивоје Пештерац, машиновођа С. Д. Ж.
 Милош Ж. Стојановић, трг.
 Милан Скобла, ппуковник у пензији.
 Велимир Миловић, рестаратер.
 Тома Јеремић, трг.
 Обрад Јањић, бојација.
 Станимир Филиповић, каф. ц.
 Милан Мирковић, банкар. чиновник.
 Ђока Стојановић—Ресавац, трг. Пожаревац.
 Стеван Кнежевић, пуковник.
 Чедомир Гавриловић, инсп. Држ. Жељ.
 Воја Милошевић, трг.
 Ђорђе Јовановић, трг. Зајечар.
 Ђока Стојановић, обућар.
 Миодраг Д. Васић, трг.
 Јосиф Сасон, књиговођа фирме Милоје Јовановић.
 Јела Спасић.

Илија Тодоровић, инжињер.
 Коста Вукадиновић, трг.
 Крсман Виторовић, директор банке Златибор.
 Светислав Митић, индуст.
 Браћа Лазић, ресторатери.
 Мирко Ерленвајн Гравер.
 Милан Ерленвајн „
 Милорад Раденковић, кафеџ. — Ужице.
 Иван Јевремовић „ „
 Радосав Павловић, трг.
 Спира Гребенаревић, трг.
 Урош Јудић, гравер.
 Душан Пешић, трг.
 Павле Самуровић, велепоседник из Прњавора — Мачва.
 Мара Љ. Хофмановића, начел. Мин. Соц. Политике.
 Љубица Јунговићева.
 Милорад А. Милетић, контролор поште Београд 2.
 Драгољуб Ивановић, прокуриста Извозне Банке.

Чланарина је :

Редовних чланова 10. дин. месечно.
 Утемељача 250. дин. једном за свагда.
 Добротвора 500. динара па на више једном за свагда.
 Великих Добротвора 1000. дин. па на више једном за
 свагда.

ПРАВИЛА ХУМАНОГ ДРУШТВА — „РОТКВА“

Име друштва.

Чл. 1.

У Београду се реорганизује пре рата основано хумано друштво „Ротква“, које је верски, племенски и политички неутрално.

Чл. 2.

Друштво представљају код власти и у јавности га потписују председник или подпредседник са друштвеним секретаром.

Чл. 3.

Друштвени печат је округлао са натписом: Хумано Друштво „Ротква“ основано 1909. год. у Београду.

Чл. 4.

Друштвена је слава Цвети, која ће се сваке године прослављати по народно-црквеном обичају.

Чл. 5.

Задачи друштва:

а) Да одева сироту децу о Врбици сваке године или кад за потребно нађе и о другим празницима. Првенствено ратну сирочад из Србије и из Јужне Србије.

б) Да ствара књижнице у најзабаченијим местима Јужне Србије и да ради уопште на социјалном, националном, просветном и економском пољу.

в) Да ради што бољег и успешнијег рада калаборира са свима патриотским и хуманим установама.

Средства.

Чл. 6.

Друштвена су средства: морална и материјална;

а) Морална: друштвене вечеринке, састанци, јавне конференције, предавања и томе сл.

б) Материјална: чланарина, прилози и разни евентуални приходи.

Чланови друштва.

Чл. 7.

Друштво има четири врсте чланова, и то:

1) Редовне: — Редован члан друштва може бити сваки грађанин-ка, који друштву прилаже свакога месеца по 10.— дин. на име месечне чланарине.

2) Утемељаче: — Утемељачи полажу једном за свагда 250.— дин.

3) Добротворе: — Добротвори полажу једном за свагда 500.— дин.

4) Велике добротворе: — Велики добротвори полажу једном за свагда 1000.— динара.

Чл. 8.

Помен умрлим члановима вршиће се сваке године о друштвеној слави.

Управа друштва.

Чл. 9.

Друштвеним радом управљају: управни и надзорни одбор.

Чл. 10.

Управни Одбор састоји се из пет пунолетних чланова, који се бирају на редовној годишњој скупштини, који се конституише сâм бирајући из своје средине председника, п.председника, секретара и благајника. Чланови Управног Одбора раде из почасти.

Чл. 11.

Управни Одбор сазива председник или подпредседник, а по овлашћењу управног одбора и секретар.

Решења седница у случају поделе гласова одлучује глас председавајућег.

Чл. 12.

Надзорни Одбор састоји се из три пунолетна члана, који се бирају на редовној годишњој скупштини.

Чл. 13.

Ако Надзорни Одбор нађе ма какве неправилности у раду, саставиће о томе извештај и сазвати ванредну скупштину ради решавања шта се има предузети.

Чл. 14.

Скупштине су редовне, а сазива их Управни Одбор.

Редовне се сазивају сваке године у марту или априлу месецу, а ванредне када Управни или Надзорни Одбор нађе за сходно или трећина чланова овога хуманог друштва ово захтева.

Чл. 15.

Редовна скупштина ради ове послове:

1) Прима или одбацује извештаје о раду Управног и Надзорног Одбора, као и поднети биланс.

- 2) Бира чланове Управног и Надзорног Одбора.
- 3) Решава о питањима већег значаја, које управни одбор није могао да реши.
- 4) О изменама и допунама правила, која предложи управни и надзорни одбор или петина редовних чланова о чему су раније известили управни одбор.

Чл. 16.

На скупштини имају права присуства, дискусије, решавања и бирања сви чланови друштвени: редовни, утемељачи, добротвори и велики добротвори.

Чл. 17.

Скупштина решава пуноважно са онолико чланова колико на исту дође. Сви чланови се имају извести писмено држању скупштине.

Чл. 18.

О престанку друштва решава редовна или ванредна скупштина, која из своје средине бира ликвидациони одбор од три члана. Овај Одбор има да донесе решење коме ће се заостала имовина друштвена предати.

Чл. 19.

Ова правила ступају у живот чим се објаве пошто су надлежној власти пријављена и од стране чланова друштвених у потпуности примљена.

УПРАВНИ ОДБОР

Секретар,
Јов. Ст. Максимовић,
секретар Народне Одбране.

Благајник,
Марко Радовановић,
трг.

Председник,
Свет. К. Петровић,
благ. Врач. Штед.

П. Председник,
Мих. М. Милојковић,
мајор у пензији.

Члан,
Светозар Р. Марин,
трг.

НАДЗОРНИ ОДБОР

Председник,
Коста Вукадиновић,
трговац.

Чланови:
Коста Аџимовић, молер и фарбар.
Милојко Богдановић, ташнер.

